

Z historie českého stolního tenisu – 32. Díl

Zlaté juniorky

V létě roku 2002 se v Moskvě konalo další juniorské mistrovství Evropy. Družstvo juniorek na něm dosáhlo na historické první české zlato v soutěži družstev a navázalo na úspěchy svých předchůdkyň z dob federálních reprezentací. Hráčky přitom v této kategorii zdaleka nekončily a medaile vozily i v dalších dvou letech. Byly to mimořádně silné ročníky a největší hvězdou se pak v budoucnu stala Iveta Vacenovská. Společně s ní tvořily zlatý tým Martina Smiščíková, Kateřina Pěnkavová, Lenka Harabaszová a Lucie Czyžová.

Skvěle začala nová sezona také pro mužskou seniorskou reprezentaci. Výhrou v Řecku v Evropské lize zahájili Češi svoji pout' za nasazením přímo do čtvrtfinále ME v Courmayeuru. Pak porazili doma Chorvatsko a prohráli se Švédskem, což znamenalo druhé místo ve skupině a baráž o postup do čtvrtfinále s dalšími soupeři z ostatních skupin. Porazili Dány a senzační výhra nad silnou Francií jim otevřela cestu mezi nasazené. Jak se později ukázalo, byla to cesta k medaili.

Ženy v Evropské lize začaly v I. divizi a na turnaji ve Vlašimi porazily Dánsko, Řecko a Bulharsko. Postoupily do další fáze a mohly usilovat o postup do superdivize. V Polsku se jim to povedlo díky výhrám nad Izraelem a domácím výběrem.

Na národním šampionátu v Mostu se z druhého titulu radoval Josef Plachý, který ve finále porazil Richarda Výborného. Ženskou dvouhru ovládla poprvé v kariéře Alena Vachovcová. Byl to v této soutěži její jediný titul, ovšem jinak je rekordmankou v počtu zlatých medailí v deblových soutěžích na seniorských mistrovstvích České republiky. Celkem jich do roku 2006 vybojovala jedenáct, v Mostu v roce 2003 konkrétně dvě. Ve čtyřhře s Ivetou Vacenovskou a v mixu s Martinem Pytlíkem.

Čihák hrdinou na ME

Na evropský šampionát 2003 do italského Courmayeuru odjíždělo české družstvo mužů s velikými nadějemi na získání cenného kovu. Zkušený tým kolem Petra Korbela měl jen jednoho nováčka, kterým byl Marek Čihák. Jinak se mohl trenér Miroslav Bindač (dočasně pověřen vedením týmu po odvolání Jiřího Chudíka v únoru 2003) spoléhat na výkony Josefa Plachého, Richarda Výborného a Marka Kláska.

Soutěž byla pro český tým postavena velmi jednoduše. Pokud porazí ve čtvrtfinále Chorvatsko, zapíše se navždy do dějin českého stolního tenisu, pokud ne, odjede s prázdnou. Trenér Bindač možná trochu nečekaně do utkání postavil Marka Čiháka. Ten měl ovšem formu jako hrom. Hned na úvod si vyšlápl na zkušeného Primorace, medailistu z mistrovství světa i Evropy. Druhý bod přidal Korbel výhrou nad Tošičem. Chorvati sice dokázali vyrovnat, jenže v poslední dvouhře Čihák v nervydrásající koncovce pátého setu vyhrál nad Tošičem 11:8. „Čihák proměnil první mečbol v dlouhé vysilující kontratopspinové výměně. Po ní oba hráči doslova padli na bojišti. Čihák s vítěznou grimasou na záda, kde ležel nehnutě několik vteřin, než na něj nalehli jeho kolegové společně s trenérem...“ napsal tehdy časopis Stolní tenis.

Český tým si zajistil medaili, ovšem zůstalo jen při bronzové. V semifinále už nestačili na Německo. Ženy promarnily v osmifinále vedení 2:0 nad Běloruskami a opět s tímto týmem prohrály. Nakonec z toho byla konečná 13. příčka. V soutěžích jednotlivců se nejdál dostaly dva deblové páry. Dobešová s Izraelskou Kravčenkovou ve čtyřhře žen a také Petr Korbel s Ivetou Vacenovskou ve smíšené čtyřhře. Jejich maximem byl postup mezi šestnáct nejlepších.

Ještě jednou české juniorky

Po rozdělení světových šampionátů na samostatné turnaje družstev a jednotlivců bylo zřejmé, že si světová elita o tituly zahraje každý rok. První oficiálně schválený šampionát jednotlivců (o rozdělení MS 1999 jsme psali v minulých dílech) se konal v květnu 2003 v Paříži. Byl to nádherný turnaj, po organizační stránce bezchybný a díky obrovskému zájmu diváků jedinečný. Vzpomínat na něj bude především Rakušan Werner Schlager, který naprosto nečekaným způsobem ovládl dvouhru mužů. Je doposud posledním Evropanem, který se ze zlaté medaile na mistrovství světa v singlu radoval. Osm následujících už jasně ovládli hráči Číny.

Z českých barev se na turnaji dařilo nejvíc Petru Korbelovi. Ve druhém kole porazil Číňana Liu Guozhenga, jenže pak prohrál s Korejcem Kim Taek Soo. Josef Plachý porazil na úvod Francouze Eloi, ovšem v dalším kole ho vyřadil mistr Evropy Vladimír Samsonov z Běloruska.

Po skončení sezony přišly na řadu opět žně českých talentů. Na MEJ v Novém Sadu se celkem jedenáctkrát představili mladí reprezentanti na stupních vítězů. Včetně těch nejvyšších. Iveta Vacenovská vyhrála dvouhru juniorek a otevřela si tak cestu ke svému úspěšnému zahraničnímu angažmá v rakouském Linzi. Další zlato vybojoval Tomáš Konečný s francouzským parťákem Loicem Bobilliere ve čtyřhře juniorů a třetí pak Antonín Schwarzer s Portugalcem Marcosem Freitasem ve čtyřhře kadetů. Na bronz dosáhla obě česká juniorská družstva a také kadeti, s medailemi z individuálních soutěží se vracely Martina Smiščíková, Lenka Harabaszová, Lucie Gajanová i Lucie Žmolíková.

Veleúspěšný rok pak zakončily české juniorské celky na prvním mistrovství světa této věkové kategorie v Chile. Kvarteto juniorek Vacenovská, Smiščíková, Harabaszová a Pěnkavová přivezlo bronz a potvrdilo pozici nejlepšího evropského družstva. V semifinále prohrálo s Japonkami. Ovšem také junioři Konečný, Jakub Kleprlík, Urbánek a Žiga se na turnaji blýskli skvělým pátým místem. Což byl rovněž nejlepší výsledek ze všech týmů starého kontinentu.

